

ชีวิตที่พอเพียง : 2440a. อย่าให้พืชเฉพาะถิ่นของไทยสูญพันธุ์.

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันเสาร์ที่ 04 กรกฎาคม 2015 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 04 กรกฎาคม 2015 เวลา 22:43 น.

" นี่คือการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือโอกาสให้ทุนวิจัยขยายพันธุ์ สร้างระบบนิเวศจำลอง เพื่ออนุรักษ์ และจำหน่ายพันธุ์ เป็นธุรกิจเชิงนิเวศ "

อย่าให้พืชเฉพาะถิ่นของไทยสูญพันธุ์

บทความเรื่อง [Act now to save Thailand's threatened plant species](#) ลงใน นสพ. บางกอกโพสต์ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ระบุ [พืชใกล้สูญพันธุ์](#) ในประเทศไทย ๓ ชนิด คือ

[พลับพลึงธาร](#)

(

[Crinum thaianum](#)

) พบเฉพาะที่

[ระนอง](#)

และ

[พังงา](#)

กับ หมอข้าวหม้อแกงลิงชนิด

[Nepenthes suratensis](#)

พบเฉพาะถิ่น ที่

[สุราษฎร์ธานี](#)

และอีกชนิดคือ

[Cryprocoryne loeimensis](#)

(ค้นชื่อไทยไม่พบ) พบเฉพาะถิ่นในแม่น้ำโขงที่ อ.

[เชียงคาน](#)

จ. เลย

พืชเหล่านี้เสี่ยงสูญพันธุ์เพราะการพัฒนาของภาครัฐ แบบรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ดัง [ข้อมูลนี้](#)

ผมแปลกใจ ที่คนลุกขึ้นมาโยนเป็นฝรั่ง

นี่คือพืชเฉพาะถิ่น อยู่ในพื้นที่ที่มีระบบนิเวศจำเพาะ คือน้ำขึ้นน้ำลงประจำปี มีช่วงน้ำขึ้น และต้นพืชแช่น้ำอยู่นานหลายเดือน สลับกับน้ำแล้งยาว พืชต้องอยู่ในช่วงพัก หากมีการทำลาย ระบบนิเวศแบบนั้น พืชชนิดนั้นก็สูญพันธุ์

ผมมองว่า นี่คือการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือโอกาสให้ทุนวิจัยขยายพันธุ์ สร้างระบบนิเวศจำลอง เพื่ออนุรักษ์ และจำหน่ายพันธุ์ เป็นธุรกิจเชิงนิเวศ

ชีวิตที่พอเพียง : 2440a. อย่าให้พิษเฉพาะถิ่นของไทยสูญพันธุ์.

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันเสาร์ที่ 04 กรกฎาคม 2015 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 04 กรกฎาคม 2015 เวลา 22:43 น.

วิจารณ์ พานิช

๒๘ มิ.ย. ๕๘

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)

คัดลอกจาก: <https://www.gotoknow.org/posts/591725>